1880. XII. évfolyam. 189. szám. Kedd. szeptember 28.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki független párt közlönye.
Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás
a
„DEBRECZEN“
12-ik évfolyamának utolsó negyedére.

Lapunk f. é. október elsejével pályafutása 12-ik évének utolsó negyedébe lép. Ez alkalomból helyénvalónak látjuk lapunkat a t. közönség további pártfogásába ajánlani.

Programmunk, melytől soha semmi szin alatt hajszálnyira is el nem térünk: „Magyarország legyen önálló, független magyar állam, mely minden befolyástól menten intézze minden ügyét.“

Lelkünk mély meggyőződése, hogy Magyarország népe csak akkor lesz boldog, ha megszabadul a közösügyes nyomoruságtól, mely egészséges fejlődését gátolja.

Ezen meggyőződéssel haladunk továbbra is az eddigi uton. Működésünkben magunkat sem felülről, sem alulról befolyásoltatni nem engedjük. Vezéreszménk mindenkor: **szeretett hazánk függetlensége.**

Főtörekvésünk odairányul, hogy minden tekintetben az irodalom szinvonalán álló lapot nyujtsunk közönségünknek, mely felöleli mindazt, a mi Debreczen városa és vidékeink érdeke, s mindazt a mi érdekes.

Tárcza rovatunkban egy nagy érdekü közleményt fogunk közelebb megkezdeni francziából forditva.

Előfizetési árak: Egy hóra 1 frt, okt.—decz. negyedévre 2 forint 50 kr. Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban s a könyvkereskedésekben. Vidéken a postahivatalnál.

A hirdetések pontosan s a legjutányosabb áron közöltetnek.

A „Debreczen“ szerkesztősége s kiadóhivatala.

Abrak és ostor.

Debreczen, szept. 28.

Minden párt meginditotta a szervezkedési mozgalmat; a függetlenségi párt rámutat anyagi és erkölcsi miseriánkra, melybe mostani kormányunk uralkodása alatt süllyedtünk, rámutat az országnak függő helyzetére, melyben az 1867-iki s még inkább a mostani kormány által elfogadott 1878-iki kiegyezés taszitott bennünket, s szervezkedik; a mostani káros rendszer és annak bizományosa a kormány megbuktatására szervezkedik Magyarországnak a personál unió alapjáni önállósága visszaszerzésére. Nincs egyéb fegyvere, mint a meggyőző igazság, az önzetlen hazaszeretet, és a magyar nemzet még is követi, mert érzi, hogy ha még soká igy megyen, ha ez ország erkölcsökben és vagyonban még tovább is rohamosan süllyed, nem lesz ki megmentse többé Magyarországot Ausztria ölelő karjai közül, ez országnak mint államnak meg kell semmisülni, és ez ország népének vagyontalan koldussá kell lenni.

És mert a kormány látja, hogy a magyar nemzet szivvel lélekkel csatlakozik ahoz a párthoz, mely az ország önállósága kivivását, tehát az 1867-iki rendszer megváltoztatását tüzte ki czélul, ennek ellensulyozásául ő is kiadta a jelszót a szervezkedésre, s hivatalos lapja a „Hon“ által megfenyegeti azon főispánokat, kik eddigelé jó korteseknek nem bizonyultak, s megmondja nekik, vagy kötelességüket teljesitsék, vagy váljanak meg hivataluktól.

A magyar nemzet elé tálalja tehát a kormány egész politikáját, az ostor és abrak politikát, ha a főispán jó kortes lesz, kap abrakot, ha nem, kap ostort. Ez a kormánypárti elv, ez a kormánypárti politika.

Nagyon sok van a „Honnak“ sugalmazott fenyegetésében lefektetve, e szerint a kormánypártot nem elvi kérdések tartják össze, hanem az abrak, nem a haza szomoru sorsáni aggodalom tereli össze, hanem az ostor.

Kortes fogásból egyszerre mutatja meg az abrakot, és ostort, s bizonyára azok, kik előtt az ország sorsa másod vagy harmad rendü kérdés, mohón kapnak az abrak után, de hinni reménylyük, hogy Magyarország magyar érzelmü lakosságának többsége mindenek felett hazáját szereti, s hazája boldogságát nem hozza áldozatul sem az abraknak, sem az ostornak.

— A képviselőház szeptember hó 28-án kedden d. e. 10 órakor ülést tart.

— A kereskedelmi miniszteriumban Tisza Kálmán miniszterelnök elnöklete alatt tegnap minisztertanács tartatott, melyben az összes miniszterek résztvettek és mely az 1881. évi költségvetést végleg megállapitotta.

— Simonyi Lajos báró nem szándékozik jövőre a szalontai kerületben képviselőül fellépni.

— A képviselőház tegnap előtt tartotta a szünet után első ülését, melynek egyetlen fontosabb tárgya volt Miklós István, pártunk tagjának interpellátiója a zsidókérdésben. Miklós azt kérdé a kormányelnöktől, meddig szándékozik nyugodtan nézni a zsidóellenes mozgalmat Magyarországon? A fővárosi zsidók, mint hirlik, Miklós Istvánnak ez interpellátiójért fáklyás-zenét akarnak rendezni.

— Az országgyülési függetlenségi párt szombat esti értekezletén bejelentett, hogy Bereghmegyében is a párt teljes szervezkedésben van. — Ezután a somogymegyei s hódmezővásárhelyi 48-as párt bizottmányának levele olvastatott fel melyben az országos konferenczia megtartását sürgetik.

Mudrony Soma beszéde.

Uraim! választó polgártársak! Helfy Ignácz tisztelt képviselő barátom ékes és az én szivem mélyéből eredő beszéde után, melynek minden szavát én is szivesen aláirom, daczára annak, hogy nagyon előre haladt az idő, engedjék meg, hogy én is figyelmöket egy kevéssé igénybe vegyem.

Nekem uraim nincs miről beszámolni, mert a véletlen ugy akarta, hogy azon pillanatban érkeztem mint önök bizományosa az országgyülésbe, midőn annak ajtai épen bezárattak. Én tehát a tanácskozásban nem vehettem részt, minélfogva nincs is mivel beszámolni.

De miután ama nagy fontosságu nap óta, midőn önök az én szerény nevemmel nagy diadalt kivivni szerencsések voltak, nem voltam önök közt jelen, most akarom megragadni az alkalmat, hogy szivem mélyéből köszönetet mondjak azon rendkivül megtisztelő bizalomért. Uraim! ha e pillanatban nem tudom egészen leküzdeni az elfogultságot, önök természetesnek fogják találni, ha meggondolják, hogy ezen bizalomra semmi érdemest nem tettem; hogy tehát e nagy bizalom ajándék, egy nagy és szent ajándék, már pedig engedjék meg, ajándékot elfogadni nem könnyü dolog, és elfogulttá tesz mindenkit, kell is hogy tegye azt, a ki ennek [illegible] hogy jelentőség-teljes nap volt az, midőn az én szerény nevemmel győzelmet arattak, s szerénytelenség volna tőlem, hogyha álszemérmest játszanék, és szemeremből nem beszélnék ezen dologról, mert ez azt jelentené, hogy én magamnak érdemet tulajdonitok ezen ügyben, holott nem az én személyemet választották meg, hanem az elvet, nem az enyém az érdem, hanem az elvé, a függetlenségé és önöké, a kik ezen küzdelmet meginditották s kitartással végig vitték. Minél inkább gondolkozom azon idő óta bekövetkezett eseményekről, annálinkább kénytelen vagyok belátni, hogy valóban helyes ösztönöm volt, midőn oly nagy fontosságot tulajdonitottam ezen kerületnek; — én azt mondtam, hogy nem egyszerü képviselőválasztásról van szó, hanem arról, hogy documentál a nagy magyar város, valjon óhajtja-é a független Magyarországot vagy nem? Azt is mondám, hogy az ország látni fogja, s hogy itt a függetlenségi eszmék diadalra jutnak, másutt is elő fognak bujni a függetlenségi érzelmek rejtekeikből, viszhangra talál az eszme, mint talált is. És uraim mi történt? Az események azt mutatják, hogy legközelebb Nagy-Kanizsán, az ország legvégső szélén, Ausztria határán, Deák Ferencz megyéjében, hol mindig fészke volt a kormánypártnak, ott szintén megrendült a talaj a függetlenségi eszméktől. De mondok egy más példát, mely szintén azt mutatja, hogy a polgárok nincsenek megelégedve a mostani rendszerrel, ha szintén nem beszélnek is nyiltan, mert le vannak nyügözve, de megmondják négy szem közt, hogy ha tovább igy megy a dolog, ha e rendszer tovább folytattatik, mindnyájan tönkre megyünk. Ezt uraim egy nagy tekintélyü ember mondta, kinek vagyoni helyzete irigylésre méltó, ő mondja azt, hogy mindnyájan tönkre megyünk, ha e rendszer tovább folytattatik.

Az örvényt nagyságában megmutatta Helfy képviselő barátom ékes szólásteljes és egyszersmind mély igazságokat rejtő beszédében. A dolog politikai oldaláról nem akarok szólani, hogy jegeink veszendőbe mentek, hogy a moralitás esett, hogy a nemzet anyagi tönkrejutás széléhez jutott, ezek olyan dolgok, melyek gondolkozóba kell hogy ejtsenek minket is. Ha látjuk hogy minden a nemzet bőrére megy, s mindenki érzi hogy napról napra szegényebb lesz, és látja hogy az adók mindég nagyobbodnak, hogy nem birjuk el az adót s ha látjuk, hogy polgártársaink elbuknak mellettünk s megszünnek adófizető képesek lenni, akkor uraim nem lehet kétségbeesni. Az anyagi helyzet kell hogy kijózanitson mindenkit; mindenki keresi a mentő eszközt, hogy ily körülmények közt mit lehetne tenni. Midőn a kiegyezés folyamatban volt, sokat lehetett volna tenni, de elmulasztotta a nemzet, akkor nem látta az örvényt, mely felé sietett; ma a helyzet még veszélyesebb. Ma ha gondolkozunk hogy mit lehet tenni a nemzetet megmenthetésére, csak egy eszköz van, melyet találunk, mely helyzetünket enyhitené, és hogy mi képesek legyünk erőnket teljesen összevonni. Ez nem más, minthogy nemzetünket iparosokká is tegyük. Ez még megmenthet bennünket, de hogy mint mezőgazdasági állam nem élhetünk meg többé, engedjék meg ennek bizonyitására nehány számot idézni. Ez egy kissé unalmas, de hiába a számok legjobban bizonyitanak. — Csak két vagy három adatot emlitek, méltóztassanak türelemmel hallgatni, mikor a vámügyi alku alkalmával az ország helyzetét valódi színében feltártuk; a minister elnök ur azt mondotta, hogy a sulyos helyzetnek, nem a mi viszonyaink az oka, hanem a rossz aratás.

Hát igaz rosz aratások voltak, de azóta közé tették a hivatalos statistikai adatokat évről-évre hogy mi termett. Kiderült, hogy a legjobb év, melyre emlékezhetnek önök, volt az 1869-iki, melyben kenyérnek való termés volt 52 millió hectoliter és mig 1869-ben buza volt 29 millió hectl., addig 1878-ban 36 millió hectoliter, tehát ha a sulyos helyzetnek a rosz termés lett volna oka, 1878-ban hallatlan lendületnek kellett volna beállani. Ki érezte ezt? bizonyára senki. Tehát nem áll az érv, hogy a rosz aratás lett volna oka a helyzetnek. Azt [illegible] táson kivül az európai krisis volt az oka, mely 1873-ban állott be s ennek a nymait érezzük. Ez kevésbbé illik Magyarországra, mint más államokra. A krisis iparos krisis volt, az iparosok tultermelése, tehát ha minden országra illik, Magyarországra kevésbbé illik, mert nem volt iparos tultermelés, söt kevesebbet terméltek, mint a mennyi szükséges lett volna. 1879 őszén ezen krisis befejeztetett. Eddig folytonosan hanyatlott az üzlet nagy világi cultur államokban is, de 1879. őszén uj lendületet nyert és mai napig tart az üzletjavulás perczről-perczre és a nagy világban a krisis le van győzve; hogy igy áll a dolog, egy példát emlitek, Amerikából, mely hozzánk, a mi viszonyainkhoz képest leginkább hasonló. Ezen államokban 1879. julius 30-án végződő évben, — mert ott idáig számitják az időt — volt az összes külforgalom 2310 millió frt, a következő évben 1880. julius 30-ig 3007 millió frt, tehát 700 millió frttal javult egy év alatt.

Franczia országban ugyanezt látjuk, a mult év négy első hónapjában volt 4639 millió frank, ez év 4 első hónapjában 4839 millió, tehát javult 200 millió frankkal. Angliában volt 3544 millió frt, ebben az évben 4226 millió frt, javult 682 millió frttal. A krisisnek tehát vége van másutt; és nálunk nincsen javulás, a mi a házban a tegnap kiosztott kimutatásból is látszik. Tehát nem a krisis, hanem a rendszer az oka annak, hogy hanyatlunk.

Magyarország lakosai izom és agyrendszer tekintetében győzelmesen kiállják a versenyt más nemzetekkel szemben, miért kellene hát nekünk elpusztulnunk? Mint Helfy igen tisztelt barátom beszéde jelzé csak ugy fogja ezt elkerülni, ugy fog megmenekedni ha Magyarország független állam lesz, és lesz önálló vámterülete.

Még egy számot, mely azt mutatja, hogy lehetetlen a mezőgazdaságban nekünk megélni. Tudják, hogy a mezőgazdaságban ezelőtt nagyobb változatosság volt, volt [illegible]rhatenyésztés, len, kender káposzta termelés. Ma csaknem a szemes élet termelésre szoritkozunk, és mit látunk? daczára, hogy minden szüz földet feltörtünk, ott állunk a hol ezelőtt. Holott nézzük azon országot, melyet az előbb is összehasonlitottunk, Amerikát. Az az ország, mely óriás áldozatokat hoz ipara fejlesztésére, két-három évtizeddel ezelőtt alig küldött szemes életet más világrészre és ma 1873. óta következő összegeket küldte:

1873-ban küldött	. . . . .	91 millió
1874-ben „	. . . . .	72 „
1875-ben „	. . . . .	74 „
1876-ban „	. . . . .	93 „

tavaly pedig küldött 147 milliót és az idén 178 millió hektoliter buzát, mi pedig kiküldünk 14—15 milliót.

Mikor meglehetős termés van Magyarországon, 20—24 millió hectolitert tudnak előállitani, ebből Magyarországon meg nem él, hogy boldoguljon, elodázhatlan szükség az ipart, mint a földmivelés édes testvérjét a legmagasabb fokig fejleszteni.

Nem akarom tovább fárasztani becses türelmüket, csak egy példát akarok még arra nézve felhozni, hogy mit képes az ipar véghez vinni. Mikor a németek a francziákat legyőzték, és Bismark Thierssel megkötötte a szerződést, melyben 5000 millió frtot róttak Franczia országra. Thiers elfogadta minden szónélkül, azt mondta jól van, ezt ti magatok fogjátok meg fizetni, és mit tett? A franczia ipar azon helyzetben van, hogy áruit kelettől nyugotig bármely nagy áron megveszik, nem kérdezik, hogy mi az utolsó ára, hanem megveszik a hogy tartják; és különösen Németországban nagyon kelendő a franczia ipar. Akkor Thiers olyan kereskedelmi politikát inaugurált, melynek eredménye az volt, hogy az adónak legnagyobbrésze az ipar gyártmányok fogyasztói által fedeztetett. Miután az egész világ vevője volt, tehát az egész világ fizette, és ezen világ közt legfontosabb fizető szerepet játszott meg Németország. Ezt tette Franczia ország ipara. Azon vaggonokkal, melyek a pénzt szállitották, Franczia országból kivitték a nyomort s bevit[illegible] hatalmasabb volt, mint Németország fegyverei, melyek Franczia országot porig sujtották. Bismark felismerte az ipar jelentőségét és most vénségére nemzetgazdásznak csapott fel, követi Thiers nyomdokait, melyen haladva a franczák, daczára annak, hogy tönkreverettek a harczban, mégis Németország felett diadalt arattak.

Ezután hangsulyozva azt; hogy Magyarországnak iparos állammá kell lenni s ezt csak önálló vámterület mellett érheti el, kivánja, hogy Magyarország mielőbb független magyar állam legyen. (Hosszas éljenzés!)

Dulcignó előtt.

A hajóhad támadás Dulcignó ellen tegnapra volt kitüzve, azonban a bombázás az utolsó perczben ismét elhatároztatott. — Okul azt adják, hogy montengróval uj tárgyalások kezdődtek.

Különben az albánok tömegesen vonulnak Dulcignóba. A montegróiak addig nem akarnak ütközetbe bocsátkozni, mig a török csapatok vissza nem vonulnak, melyek a kerület őrségét képezték és elhatározták, hogy fegyveres erővel fogják visszautasitani a montenegróiak erőszakos elönyomulását.

A montenegróiak hajlandók megküzdeni az albánokkal, azonban vonakodnak harczolni rendes török csapatokkal.

A dulcignóiak el vannak határozva városukat védeni. Erre mutat azon tiltakozás is, melyet a lakosság az ott székelő konzulokhoz küldtek. Kivan mondva ez iratban, hogy a város lakossága végsőig fog harczolni azon terv megvalósitása ellen, hogy Dulcignó montenegrói kézbe jusson.

Fővárosi levelek.

V.

Budapest, szept. 25.

A főváros élénkül; az utczák népesülnek; a társas körök megkezdették működésüket; egyletek, társulatok előszedik poros aktáikat s folveszik az abbanhagyott tárgyalások fonalát; az ifjuság megérkezett, az éjjeli „csintalanságok“ napirenden vannak, a lapok keresettebbek, az események komolyabb jelleget öltenek; a honatyák egyrésze (a kisebbik) itt van, hogy a mai országgyülésen részt vegyen; a kávéházakban nem győzik kiszolgálni a sok „piccoló“-t, s mindenki az eseményekről beszél.

Szóval kezdetét vette a — saison.

Benne vagyunk az évadban, s kezdetén egy parlamenti esztendőnek, a mely ki tudja mit rejt magában?! De nem! — Nem politizálok; azt nálamnál okosabb emberekre bizom, a kik azt hiszik, hogy tudnak hozzá. Ugy is azt mondják azok a mások, hogy mi mindenbe beleviszszük a politikát.

Ha jól emlékezem, épen az ellenkező történik. Az ő politikájuk visz bele minket mindenbe, — kivéve a tartós esőt, a mely már jó ideje megrontója fővárosi szüretünknek. Ezt nem ők csinálják; ők csak arról gondoskodtak, hogy a szüret eredménye ne legyen a mienk. A bor szeszes ital, izgat, s vérmessé teszi az embert; nem jó, még ha „jókedvü adakozóvá“ lesz is tőle az ember. . . . .

Hanem azért szedjük.

A szőlő csak meglágyult volna harapásnyira. A keményével madarat lövünk. Vig dolog az! Azután a mikor mindehez olyan szépen esik az eső!

Ki ne hallott volna a puszták homokjátékos megdöbbenés sajgott védig egész valómon. A gyémánt szem, az én biztosi vezérrem elveszett s csak üres helye meredt reám szomoruan. A szerelem mindig babonás! Most már egészen hatalmába keritett az a szorongó aggódás, nem tudom, nem is próbáltam ellene küzdeni, meg voltam győződve, hogy valami vár reám, a mi le fog sujtani.

Lázas ingerültséggel hajtattam a jól ismert házhoz. Az ott állott. De a „Thomas Bocholt“ czég nagy kidülő aranyos betüit már nem találtam rajta. Nem lepett meg, el voltam reá készülve. Helyén uj czég, s ismeretlen név állott. Betekintettem az üzletbe. Ott is uj emberek, ismeretlen arczok, kik közönyösen végzik napi teendőjüket. Kábult fővel a kapus után tudakozódom. Oda igazitnak. Az sem a régi vén Mátyás már, hanem egy mérges tekintetü apró mogorva ember, ki szabó mesterséget folytathatott mellesleg, mert valami varrással volt elfoglalva.

— Ki e háznak tulajdonosa most?

— Kint a czégje.

— Hát a volt tulajdonos, Bocholt Tamás hol lakik?

— A czegléd-utczai temetőben.

— Tehát meghalt?

— Másfél éve már.

— S leánya?

— Nagy-utcza 1832-ik szám alatt lakik.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

NANETTE.

Novella.

Irta: **Hivessy Jenö.**

(Folytatás.)

Elmondjam-e, mint vert le lábamról egy sulyos betegség, mikor már kedvezőbb körülmények közzé jutottam és legtöbb szükségem lett volna két karom erejére, mint jutottam azután a kórházba s mint mondák ki fölöttem az orvosok a könyörtelen itéletet: „ezen már nem segit semmi sem? De engem még itt a halálküszöbén se hagyott el a reménység. A legkevesebb agyláz deliriumában is reszketve szorongottam a kis horgonyt, folyvást csak azt suttogván: Nem, nem! . . . . Nem akarok, nem lehet meghalnom még! . . . . Én nem veszhetek el igy! . . . . És nem is vesztem el.

Elmondjam e, hogyan támadott meg és ütött le egy sötét estve két gazember, s azután mint raboltak ki és vetköztettek le? De a kis horgonytól ezek se tudtak megfosztani. Az elkábultság pillanatában is oly görcsös merevséggel szoritottam kezembe, hogy nem voltak képesek kifejteni belőle azt, mig végtére a czirkáló rendőrség közeledtét hallván futásnak eredtek s ott hagytak a kövezeten vérben uszva, eszmélet nélkül.

Amivel csak megtörhet egy ember a szerencsétlenség, mind végig szenvedtem én azt Nanette, de nem hagytam magamat összszemorzsoltatni; mig egyszer azután csakugyan megelégelte a sors az üldözést és kezét nyujtotta, hogy felemeljen.

Hosszas küzködés után végre sikerült egy csekély összeget össze gyüjtenem s azzal rögtön hozzá kezdtem a vagyon szerzés munkájához, miben most már a tapasztalás is segitségemre volt.

És a hogy üldözött eddig a szerencsétlenség, ép ugy üldözött ezután a szerencse. Nem tudtam volna oly válalatba kezdeni, a mely rosszul sikerült volna reám nézve s igy napról napra folyvást csak gyarapodtam.

Most már örömmel vettem elő a napi fáradalmak után az én talizmánomat, azt az egyedüli társat, mely elkisért abból a világból, hol szivemet hagytam, ide, hol csak észre van szüksége az embernek, ha boldogulni akar és elzárkózva órahosszáig is eltudtam neki diesekedni.

— Gazdagok vagyunk már, de még gazdagabbak leszünk nem sokára. Csak egy válalatot kell befejeznem még s azután itt hagyhatjuk e kalmár világot s visszatérhetünk a mi édes otthonunkba, hol oly boldogság vár, hogy elfeledteti s kitörli lelkemből emlékét is annak, amit elnyeréséért szenvednem kellett.

És az ugy mosolygott reám villogó gyémánt szemével, mintha csakugyan élő lény volna, mely átérti érzi örömömet:

— Látod ugy-e, megmondtam. Te csak remélj, te csak bizzál!!

— — — — — — — — — — — —

Az utolsó nagy vállalat is sikerült, s ezzel elértem azt, a miről még álmodni is örültség lett volna. Most már oly helyet foglaltam el a vagyon aristokráciában, hogy Bocholt Tamás nem „mes alliance“-nak, hanem csak szerencsének tarthatta, ha leánya sorsát az enyémhez kötheti.

S a hogy ezt elérhettem, ellenállhatlanul ragadt meg a vágy viszontlátni a kedves gyermeket, kitől most már csak a tenger választott el. Pénzzé tettem tehát mindenemet s a legelső hajóval Európába indultam.

* * *

Mi gyorsabb a szerelmes gondolatánál?

Messze előre kalandozik az s még a robogó vonat gyors röpte is csiga lassuságá lomhul mellette. Mily széppé fejlődhetett már azóta? Vajon hogy fog fogadni, könnyekkel-e, vagy kaczagva? Vajon sejti-e hogy oly közel vagyok már hozzá? . . . Igen, igen sejti, hisz a szerelmes szív előérzete éles; megérzi az örömet, vagy bánatot, melyet a közel perczek hoznak reá. —

Mi kinosabb a szerelmes türelmetlenségénél? Ah mily lomhán mászik most e vonat. Meddig fog nyulni még az unalmas ut? Már csak öt percz van hátra s az állomás még most se látszik. Valahára fütty, esengetés. A vonat dübörgése ellassul, végre megáll. Tehát itt volnánk már. Gyorsan egy bérkocsit!

Az első a mi meglepett a nagy változás volt, melyen keresztül ment a város külseje. Hisz a mi itt három év alatt végbe ment, az évtizedek munkájának is elég lett volna. Ni ni, mily csinos mulatókert ez itt, a hol még utóljára csak piszkos szemétdombokkal találkoztam, Hát innen az apró, régi házak piszkos falaikkal, rongált nádtetőzetükkel hová tüntek? Mint a hernyók pillékké, nagy városias épületekké alakultak. S mily jól veszi ki magát egész utczahosszant a serdülő fácskák aléja, mintha csak varázsvesszö ütésére bujt volna elő minden. Változás, mindenütt csak a nagy változás. Még az emberek se azok már. Találkoztam egy pár ismerős arczczal, köszönteni akarom, de szó nélkül sietnek tova. Hogy elfelejtettek téged, talán nem is ismernek itt már!

Ez a gondolat lehangolt, valami nehéz, szorongó érzet vett rajtam erőt melynek nyomása még jobban fokozta türelmetlenségemet.

A mint megérkeztem a szállodába, első dolgom volt átöltözni. Az indulás perczében még egyszer elővettem a kis horgonyt, hogy erőt meritsek leküzdeni a balsejtelmeket, melyektől lelkem nem szabadulhatott, és a hogy rátekin-

ról? Önöknek van részük benne. Két bizony az kellemetlen, de legalább nem — r a g a d. És ebben a budai hegyek a g y a g j a felülmul minden létezhető „földi“ bajt, ha négy-öt napig tartó folytonos eső a kellőkép meglágyitotta.

(Vajjon az a veres bársony szék nem ilyen, — a miben Tisza Kálmán ugy bele van ragadva? . . .)

Apropos, miniszterek. A bécsi miniszterek egy része itt időzik, s nagy értekezések folynak a miniszteri palotákban. A pártok élénk tevékenységet fejtenek ki, s mindenik a „szervezkedés“ erősitésén fáradozik, az utolsó év harczát megharczolni.

E közben a király utjának diadal harsonáit viszhangozza a főváros, hurráh-t kiáltva a vidék éljenzése közé, s mindenki a p é c s i fogadtatásról beszél s annak a g y é m á n t m e l l t ü n e k a fényével kápráztatja a szemét, a melyet utjában a király C z e g l é d város polgármesterének ajándékozott . . . már a ki kápráztatja t. i.

— Olvasta kérem a király adományát? kérdé X . . . jelesünktől valaki.

— Igen.

— Tü az, és olyat adni . . . . .

— Sohase aggódjék kérem, ez a tü nem csinál h a r a g o t!

Ezzel vigasztalja magát bizonyára Czegléd város érdemes polgármestere is, őt meg nt. D o b o s ottani ref. pap urunkbátyánk, a ki csak [illegible] tegnap tisztelgett ő felségénél, mint diszküldöttség . . .

. . . . Ej, a kőbe, de hiszen én ismét politizálok, pedig hogy megfogadtam! Itt csak merész gyógyszer használ.

. . . . A — h a l l g a t á s.

L. E.

Debreczeni szinház.

(h. ö.) Szintársulatunk az idei szinievadot Szigligetinek régen skartba tett „Vid“ cz. drámájával nyitotta meg. Megvallva az igazat, jobb szerettük volna, ha mint mult évben, ugy az idén is egyveleggel kezdik meg, igy legalább közönségünk megismerkedhetett volna az ujonnan szerződtetett tagokkal egy estén, a mi a bérletre nézve csakis előnyül szolgált volna.

A darab meglehetős vontatottsággal folyt le. Régi ösmerőseinket, köztük Mándokyt, a kevés számu közönség tapssal fogadta.

A Litzenmayer nővérek által előadott tánczot zajosan megtapsolták.

Vasárnap folyó hó 26-dikán „A falu rosza“ adatott, mely estnek kiváló érdekeltséget keltett Lánczi Ilkának, a társulat ujonnan szerődtetett szende szinésznőjének fellépte, ki — ez estén Feledi Borist játszotta és pedig igen szép sikerrel; e meglehetős drámai erőt igénylő szerepet Rónai Mari óta ily hiven ábrázolva nem láttuk szinpadunkon. Közönségünk nem is fukarkodott a tapssal.

Nyilvay Irma kiléptekor szalaggal ellátott gyönyörü koszorut kapott.

Dömjén Róza meglehetős sikerrel küzdött meg Bátki Tercsi nehéz szerepével, a második felvonás azon jelenetében, midőn Gonosz rá vall, azonban nagyon is félvállról látszott venni a dolgot, holott pedig épen itt vesz a darab drámai fordulatot.

Bérezi (Göndör Sándor) játéka több természetességet és melegséget igényelt volna. Népdalai csinosan sikerültek, kivéve a 3-dik felvonást, hol egy egész taktussal előzte meg a zenekart.

Szathmári és Lovászi kitünően alakitott, Lauerné (Gonoszné) nagyon is éles hangon beszélt, a mi, a mily fülsértő ép oly izléstelen is. Közönség kis számmal.

UJDONSÁGOK.

* **T. előfizetőinket** tisztelettel kérjük a közeledő uj évnegyed küszöbén, előfizetéseik megujitására. Egyszersmind azokat, kik a mult évnegyedekről hátralékban vannak, tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielébb hozzánk beküldjék.

* **Országgyülési képviselőink** közzül a tegnap esteli vonattal csak M u d r o n y Soma utazott a fővárosba. S i m o n y i, H e l f y és neje ő nagysága még ma délig körünkben időztek s a déli vonattal ők is elutaztak. A tegnapi nap folyamában látogatást tettek Simonffy Imre polgármester urnál, hol szivélyes fogadtatásban részesültek. — A polgármester a látogatást még délelőtt viszonozta. — Ebédre az épen szüretelő Kertész István pártunk alelnöke által a szöllőbe lőnnek meghiva képviselőink, [illegible] töltötték el. Innen hazatérve látogatást tettek főt. Révész Bálint püspök és Révész Imre ref. lelkész uraknál, hol szintén a legelőzékenyebben fogadtattak. Este megjelentek a szinházban, s rendkivül jól mulattak a „Kisasszony feleségem“ operette előadásán.

* **A „Debr. Ellenőr“** tegnapi számában referálván a város orsz. gyülési képviselőinek fogadtatásáról, s a megtartott beszámoló beszédekről, többek közt azt mondja, hogy Helfy ugyanazokat mondta el, a mit már száz és százféle alakban évekkel ezelőtt is elmondott. Ebben igazsága van; a függetlenségi elvet valló képviselők elvi tekintetben mindig azt beszélik és fogják beszélni jövőben is, a mit évekkel ezelőtt beszéltek; végre tehát beismeri ezt az Ellenőr is. Hanem az aztán elég baj — a mit azonban a „Debr. Ellenőr“ nem emlit, hogy Tisza Kálmán, mert politikai elvei mindig változván, mindig ujat, mindig mást beszél.

* **Felhivás.** Az uj ügyvédi rendtartásra vonatkozó javaslat nemcsak az ügyvédek de az egész közönség élénk napi vitatkozásainak tárgyát képezvén, különösen és legközelebbről a leendő ügyvédeket vagyis az ügyvédjelölteket és joggyakornokokat érdekli. Minélfogva tisztelettel felkérjük a debreczeni ügyvédi kamara területén bejegyzett helybeli és vidéki ügyvédjelölt és joggyakornok urakat, hogy a javaslattal szemben teendők megbeszélése végett f. évi október hó 3-án vasárnap d. u. 5 órakor a kamarai elnök ur által e czéira átengedett helybeli ügyvédi kamarai tanácstermeben minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.*) Debreczenben, 1880. szeptember hó 28. Dr. Sik János, Váradi Antal ügyvédjelöltek.

* **Pályázat.** Sz. kir. Debreczen városának a helybeli földmives iskolában levő két alapitványi helye üresedésen levén, ezen alapitványi helyre magokat felvétetni óhajtók felhivatnak, hogy felszerelt krvényüket, a városi tanácshoz f. év oktober 4. napjáig adják be. Felvételi feltételek, 16 évet felüli kor, egészséges s elég erős testalkat, irni, olvasni és számolni tudás. Kelt Debreczeben, 1880. szept. 27. napján. A városi tanács.

*) A debreczeni ügyvédi kamara területén megjelenő hirlapok t. szerkesztőit e közlemény szives átvételére kérjük.

* **Borzasztó szerencsétenség** történt ma délelőtt a „Bika“ vendéglő épitésénél. Egy szegény munkásnő az emelvények legmagasbikáról leesvén, szörnyethalt. A szerencsétlen hulláját azonnal a kórházba szálitották.

* **Értesités.** A nagymdtóságu földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszteriumnak 1880. szeptember 1-én 25173. számi intézvénye értelmében, a folyó évi augusztus hó 12 22216. szám alatt kelt intézvényében elősorolt belépti állomásokon kivül Horvát-, Szlavonországból a kérődző állatok és ezektől származó nyers termények a zákányi és bancsi belépti állomásokon az ottani szemlélő bizottságok közbejövetele mellett szintén behozhatók, miről az érdekeltek tájékozásul értesittetnek. A debreczeni kereskedelmi és iparkamara.

* **Találtatott** egy nagy hordó; tulajdonosa a városházánál lévő kapitányi hivatalnál átveheti

* **A névmagyarositási illeték** leszállitása, esetleg eltörlése érdekében a belügyminiszterium, mint emlitettük, véleményezésre kérte [illegible] A pénzügyminiszterium most már válaszolt s pedig ugy, hogy az 5 frtnyi illetéknek leszállitását ajánlhatja, végleges eltörlését nem.

* **Földrengés.** Máramarosmegyének Alsó-Neresznicze, Irholcz és Kökényes községeiben f. hó 23-án d. e. 8 órakor több másodperczig tartó földrengés volt érezhető. A lökések északkelet-délnyugoti hullámzást mutattak s oly nagy mérvü rázkódást idéztek elő, minőre rég nem emlékeznek.

* **Medvék és farkasok pusztitása.** Trencsénmegyében De Castries herczegnek a lengyel határ közelében fekvő ó-beszterczei uradalmában a farkasok egyik juhakolra ütvén, egy éjen át 30 darab birkát fölkonczoltak. De valamivel lejebb Rajec és a trencsén-hévvizek vidékén is pusztitnak a fenevadak, főleg a medvék, melyek csak legutóbb is két hét alatt 19 drb. szarvasmarhát, 3 lovat, 11 kecskét és több aprómarhát öltek meg. Mint a „Pozsonyvidéki Lapok“-ban olvassuk, az ottani törvényhatóság az egész megye felső részére kiterjesztett hivatalos hajtóvadászatot tervez.

* **Őrült gyilkos.** Molnár Péter 71 éves rápai lakos f. hó 23-án délután 1 órakor bölcsőben alvó kis unokáját megölte. Molnár, aki elmebeteg, felhasználta az időt, midőn a csecsemővel magányosan volt a szobában s egy közönséges asztalikést a féléves kisded fejébe szurt. Erre a véres késsel kezében az udvarra rohant, a gyermek sikoltására előrohant szülők felé kiáltott: „Meg vagyok mentve, üdvözülni fogok.“ Az öreg abban a megrögzött ideában szenvedett, hogy vagy neki, vagy unokájának kell meghalni, mert különben az örök üdvösségtől teljesen el lesz vonva. A gyilkos elfogatott s a vizsgálatból fog kiderülni, vajjon őrült-e valóban.

* **Egy 50 frtos bujóskája.** Körülbelöl egy hónap előtt rendkivüli izgatottság uralkodott egy királyucai házban. A ház asszonya nemrég tett le egy ötven forintost az asztalra, a mely most egyszerre nyomtalanul eltünt. Azonban hiába kutatták, nyomoztak át mindent, hiába vették igénybe a rendőrséget is, nem volt se hire, se pora. Megtörtént azonban, hogy a szakácsnő esetleg többet költött, mint a mennyit neki fizetése megengedett és ezen határozatlan gyanura el is csapták. Azóta hónapok multak el, a háziasszony már el is felejtette volt az ötvenest, melyet keservesen kellett neki a konyhapénzből kipótolni, mikor a minap kis leánya első nagyobb kötésének befejezésekor a nagy gombolyakot tökéletesen lekötötte és abban szerencsésen megtalálta az 50 forintost. Szerencsére ugyanakkor történt ez, mikor az elkergetett szakácsnő ott járt, hogy ha már szolgálatukban tartani nem akarják, akkor legalább ajánlják őt máshová. Természetesen mondani sem kell, hogy visszafogadták.

* **Gazdasági eszközök rozsdásodásának elháritása.** A rozsda által évenként ezernyi forint értékü ekevas, kasza, vaslapát stb. megy veszendőbe, holott ezek egy egyszerü, szalonna és gyantából kevert máz által megóvhatók lennének. — E czélra 3 sulyrész szalonnát, és 1 sulyrész gyantát olvasztunk. és ezen mázt kefe, vagy ruhával felkenjük. Vas, vagy aczélból késztült finomabb és közönségesebb eszközre egyaránt hasznosan alkalmazható, mit főkép a tél beállta előtt tenni ajánlatos, hogy az eszközök a hosszas heverés tartama [illegible]

x **Beküldetett.** A nagy állatsereglet négy napi folytonos utazás után N.-Váradról Debreczenbe megérkezett. Ide szállitásához 56 lóra volt szükség. Az állatsereglet csak rövid ideig lesz látható. Hogy egy ily nagy állatsereglet fentartása mily költségbe kerül, csak nehezen érthető meg, eltekintve az állatok beszerzési költségeitől, melyek ára a kereslettől függ, ugyanis több vagy kevesebb áru van a raktáron. A vállalatok fentartásához naponként 2—3 mázsa egészséges hus szügséges: továbbá az antilope s más állatok részére kenyér, főzött burgonya, korpa, sárgarépa, tej, saláta káposzta, alma, széna, ugy éjszakára alomnak szalma szükségeltetik. Továbbá az óriás kigyók részére tyukok, galambok, tengeri uyulakra és meleg vizre van szükség. Ezenkivül számitáson kivül nem hagyandók az állatok őrzőinek fizetése, a világitás, adó, helypénz, javitások a kocsikon, a sátor felállitási stb költségek. A szállitási költségek egyik városból a másikba, a falragaszok, hirdetések s más egyébb kiadások is számitásba veendők. Innét látható tehát, mily óriási öszszeg szükséges egy nagy állatsereglet fenntartásához, s menyi fáradságba kerül, miszerint a legtöbbje ezen állatoknak, melyek a mi éghajlatunkhoz szokva sincs, csak rövid ideig is életben maradjon, miért is az állatsereglet megtekintése a legmelegebben kéretik. Tisztelettel Passog.

LEGUJABB.

— **S.-A.-Ujhelyen** tegnap a tiszáninneni református egyházkerület közgyülése a közoktatási miniszternek a s.-pataki jogakadémia beszüntetésére irányzott leiratát egyhangulag visszautasitotta.

— **Budapesti tőzsde** szeptember 28. Ezüst — frt — kr; cs. és kir. arany frt 5.60 kr; 20 francos arany frt 9.36 kr.

Szabó József,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

ELADÁSA ÉS VÉTELE
értéktőzsdei ár szerint mindennemü
állampapiroknak
és egyéb
ÜZLETI ÉRTÉKEKNEK
ISIDOR L. SCHORSTEIN
banküzlete által
Bécs, I. Wipplingerstrasse Nr. 43. II. Stock.
— A börzével szemben. —
Minden e szakba vágó tudakozódásokra készséggel adatik a z o n n a l i v á l a s z. (332.)

Felhivás.

Néhai Veres László helybeli ékszerész özvegye ezennel felhivja mindazokat, kik elhunyt férjénél arany- vagy ezüstnemüeket tettek zálogba, — hogy ezen elzálogositott tárgyakat, mai naptól számitva, **legkésőbb 30 nap alatt** kiváltani igyekezzenek, mivel ellen esetben e határidőn tul, tulajdonaikhoz igényt nem tarthatnak.

Debreczen, 1880. szept. 23.

(346.) **Özv. Veres Lászlóné.**

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket
és
tehetetlenséget,
hasonszenvi gyógymód szerint *minden hivatásgátolás és következmények nélkül* fényes sikerrel gyógyit
Dr. Ernszt L., specialista, hasonszenvi orvos,
Budapest, kétsas-utcza 24. sz. II. emelet.
Rendeleti órák reggeli 9—12 és délutáni 1—4 óra.
E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelmübb módon nagy **adag jód és kénesővel** kezeltetnek. Az igy gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg, annyira, hogy a könnyelmü gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyujt a **hasonszenvi gyógymód,** mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyitja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerü, hogy mindenkitől megtartható.
Ugyanott megkapható az egész Európában elterjedt hires mü: „**Önsegély**“, hü tanácsadó férfiak számára (ára 2 frt). Ezen mü magyar, német és franczia nyelven kapható, és annak megszerzése minden férfiunak ajánlatos.
Levelekre, ha dijtalanok is, lelkiismeretesen válaszoltatik, a gyógyszerek kivánatra legnagyobb titoktartás mellett megküldetnek.

MOLL Seidlitz-pora

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.
30 év óta mindig a legjobb hatással alkalmaztatott mindennemü **gyomorbetegség** és **emésztési akadály** ellen (ugymint étvágytalanság, dugulás stb.); továbbá **vértömörülés** és **aranyér-fájdalmak** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ülve foglalkoznak sokat.
Hamisitasok birósagilag üldöztetnek.
Ára egy lepecsételt eredeti skatulyának 1 frt o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.
A legmegbizhatóbb orvos-szer a szenvedő emberiség segedelmére minden belső és külső gyuladások, a legtöbb betegségek mindennemü sebek, fej-, fül- és fogfájások, régi sérvek és nyitott sebek, rák, üszök, szemgyuladás, bénulás és mindennemü sértések ellen stb.
Egy üveg használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

DORSCH-FISCH
Halmájzsir-olaj
Krohn M. és Társá-tól
B e r g e n b e n (Norvégiában.)
Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.

Főszállitmányi hely
Moll A. gyógyszerésznél. cs. k. udv. szállitónál Bécsben
Tuchlauban.

A t. cz. közönség kéretik, határozottan csak Moll készitményeit követelni, csak olyanokat elfogadni, melyek védjegyemmel és aláirásommal ellátva vannak.
Raktárak: D e b r e c z e n b e n Göltl Ferd. gyógysz. Mihalovics István gyógysz. Geréby Fülöp. Dr. Rottschnek V. Emil gyógysz. Tamássy Kiroly gyógysz. Vecsey V. gy. **F e h é r g y a r m a t** Balika Károly gyógyszerész **H a j d u - B ö s z ö r m é n y** Ray Lajos gyógysz. **K i s v á r d a** Balkányi F. **M á n d o k** Türk J. A. gyógysz **S z o l n o k** Horánszky István gyógysz. **T. - U j l a k** Royko Viktor gyógysz. **M i s k o l c z** Herez Dr. M. gyógysz. Maier R. gyógysz., **Eger:** Kőnner L., gyógysz., Burath L. gyógysz. **Facset:** C. Maisauder. **Nagy-Bánya:** J. Hiracsek, gyógysz. **Nyiregyháza:** Bydesfalvi B. gyógysz. **Mező-Kövesd:** Fridely Euug. gyógysz.

326 szám.

ÁRJEGYZÉKE,
az „ISTVÁN“ gőzmalom
készitményeinek
készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
költségmentesen
KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
ingyen zsákkal.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemü	25.—
„ szinte 30 kilós zacscskóval	25.60
B. szinte apró szemü	25.—
„ szinte 30 kilós zacskóval	25.60
C. Dara középszerü	23.60
„ szinte 30 kilós zacskóval	24.20
0. Királyliszt	24.—
1. Lángliszt	23.40
2. Montliszt	22.80
3. Zsemlyeliszt különös	22.20
4. „ „	21.60
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	21.—
6. szinte 2-od „	20.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső „	19.40
8. „ „ 2-od „	16.80
8½ Barna „ 1-ső „	14 20
8¾ „ „ 2-od „	12.—
9. Lábliszt	10.40
10½ Veres liszt	6.—
11. Finom korpa zsákkal	4.80
11. „ „ zsák nélkül	4.20
12. Durva korpa zsákkal	4.20
12. „ „ zsák nélkül	3.60
K. L. Kétszeres liszt simán örölve	—.—
R. I. Rozsliszt 1-ső rendü	—.—
R. II. szinte 2-od „	—.—
R. III. szinte 3-ad „	—.—
R. IV. Rozskorpa . szákkal	—.—
„ „ zsák nélkül	—.—
A. K. Árpakása 00	28.—
„ szinte 0	22.—
Simán őrlött buzaliszt zsákkal	12.—
Ugyanaz „ „ nélkül	11.50
„ szinte 3	—.—
„ Arpadara 5	—.—
A. Arpa liszt 6	—.—

Debreczen, 1880. szept. 16.

A. B. C. 0—9 sz. 25 és	85	kilo.
10½ 11. 12.	50	„
R. I.—III. számig	85	„
A. K. 00—5 számig	50	„
Arpaliszt	75	„

Átnézete
a nálunk nyert főnyereményeknek.

Bécsi sorsjegy	1879.	január	2.	frt	200.000.
1864-iki „	1878.	márcz.	1.	„	200.000.
Magyar „	1874.	aug.	15.	„	200.000.
„ „	1872.	„	15.	„	150.000.
Bécsi „	1880.	január	2.	„	50.000.
St. Genois „	1879.	február	1.	„	52.500.
Salm „	„	január	15.	„	42.000.
Laibachi „	1800.	ápril	2.	„	35.000.
Bécsi „	1876.	oct.	1.	„	30.000.
1864-iki „	1877.	márcz.	1.	„	20.000.
1864-iki sorsjegy	1880.	junius	1.	frt	20.000.
Hitel „	1876.	január	2.	„	20.000.
Rudolf „	1875.	október	1.	„	15.000.
Stanislau „	1879.	február	15.	„	8000.
1860-iki „	1872.	május	1.	„	5000.
1860-iki „	1873.	nov.	1.	„	5000.
1860-iki „	1889.	május	1.	„	5000.
Hitel „	1871.	október	1.	„	5000.
Hitel „	1877.	„	1.	„	3000.

és számos kisebb nyeremény.

Huzás már október 1-én. **Igérvények** bécsi sorsjegyekre csak 2 frt és 50 kr. bélyeg. **H i t el-s o r s j e g y e k r e** csak 4.50 kr és 50 kr bélyeg. Kettő összesen csak 6 frt 25 kr és bélyeg.
Főnyeremény 400.000 forint. **Allam-sorsjegyek csak 2 frt.**
Nyeremények: 220.600 forint. Mind három összesen csak 8 forint és 1 forint bélyeg
Váltó-üzlet
Bécs, Wollzeile 13. **„MERCUR“** kiadóhivatala Ch. Cohn. Wollzeile 13.

Női ruhaszövetek

ez őszi és téli tdényre' ujdonságok gyapot szövetekben, Lyoni Faillok, selyem-bársony, szabadalmazott selyem minden szinben, sima: csikos mustrákkal. Beszegési szövetek és plüschök. Raktára fekete Ternóknak és franczia Caschmiroknak.

Méterenkint.

500 drb fekete terno, tiszta gyapot frt — 48 kr.
100 „ „ lyoni faille — — „ 1.50 „
100 „ „ „ I.a — „ 2.— „
600 „ Caschemir minden szinben „ —.80 „
1000 „ Mille Point vastag áru „ —.35 „
500 „ flanell, dupla szélességü „ 1.05 „

Grand Magazin Prix fix.

Lang Leopold,
BÉCS I. SALVATORGASSE 6.

Vidéki megrendelések utánvét mellett gyorsan teljesittetnek, kivánatra minták ingyen és bérmentve, mely minták használat után visszaküldendők.

(315.)

Arverési hirdetés.

A hoszupályii királyi kisebbb haszonvétel (regale), a község közepén épült korcsmaházzal, f. év november hó 1-én a helybeli községházánál reggeli 9 órakor, 1881. január 1-étől kezdődő három egymás után következő évre, haszonbérbe fog adatni; mire az árverelni szándékozók oly hozzáadással hivatnak meg, hogy magukat 200 frt bánompénzzel lássák el.

Zárt levélben bánompénzzel ellátott ajánlatok szintén elfogadtatnak, mik a kitett árverési határidő előtt alólirotthoz czimzendők s árverés befejeztével fognak felbontatni, s figyelembe nem vétel esetén a bánompénzzel visszaküldetni.

H.-Pályi, 1880. szept. 26.

(348.) **Gr. Zichy Ernő.**

Debreczen, 1880, Nyomatott Tiszai D. örökösei könyvnyomdájában. Piacz, Vecsey-ház.